

зли сѣтнини отъ пребываніе-то на папски-тѣ калугери въ Българіѣ, и за то ги гоняхъ отъ сѣкъдѣ, къту грабливы звѣрове.

Подирь четри-тѣ мирни години, въ които Асень успѣ да извърши толкози полезны работы за народа си, миръ-тъ между Българи-тѣ и Гърцы-тѣ нѣколко пѣти ся развала и пакъ, слѣдъ побѣды-тѣ, които правеше Асень надъ Гърцы-тѣ, остановяваше ся. Най послѣ Гърцы-тѣ, къту хвана даги е страхъ почти тѣй сѣщо отъ Асень, както ги бѣше страхъ и отъ Симеона, подканихъ одного отъ Български-тѣ велможи, на имя Иванко, да убіе Асень, а на мѣсто-то му да ся вѣцари той самъ. Това прельсти Иванка, който събщи лошево-то си намѣреніе на своитѣ братія. Тѣ, къту небѣхъ по малко честолюбивы отъ него, съгласихъ ся да помагѣтъ въ предпріятіе-то му. Но за да можн по лесно да изпълни свой ужасный умысль, Иванко ся пристори, чи любн Асеновъ-тѣ дѣщирѣ, излъга ѣ, чи ще ѣ направи царица и ѣ склони да му помага въ предпріятіе-то. Нѣма съмнѣніе, чи Иванко е неказваль истинско-то си намѣреніе предъ Асеновъ-тѣ дѣщирѣ, защото въ противенъ случай тя не бы ся съгласила никога да ся ожени за убійць-тъ на ташка си. Както и да е, но тайно съзаклятіе противъ царскій животъ ся състави, а и скоро ся открь. Кѣту ся научи Асень за това съзаклятіе, повыка единъ вечеръ при себя си Иванка и начена да го сѣди. Иванко, къту помысли, чи можн тамъ да го убіѣтъ, извади изеднѣжъ скрытый си ножъ, спустна ся връхъ Асень